

Lovas István: A napilapok alkonya?

2015 december 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A szakmában és a köztudatban is elterjedt az a hit, hogy a nyomtatott sajtó – főként a napilapok – a Hádesz felé haladva már csak Kháronra, a holt lelkeket a Sztüx folyón át a halál birodalmába átszállító révészre várnak.

Ezt azok is szeretik hangoztatni, akik imádnak trendinek t?nni ahelyett, hogy felfednék a problémák

gyökerkezelésének módját. Ők azok, akik elszívesítve hangsúlyozzák, hogy az internet világában a nyomtatott sajtó az ásatag múlt mumifikált maradványa, amelyre a szétporladás vár.

A temetéssel azonban még érdemes várni. A várakozás ideje pedig messze meg fogja haladni a nyomdatermékeket boldogan siratók várható élettartamát.

Ma a világon évente 330 millió napilapot jelentenek meg. Ebből a felkelő nap országa, a 127 milliós Japán a világ második legnagyobb újságfogyasztója, napi 71 millió példánnyal. Ahol a rossz nyelvek szerint nem csak a paravánok mögé rejtőzött lenge gésák férnek hozzá az internethez.

A világ három legnagyobb példányszámú lapját is ott adják ki. A Jomiuri Simbun reggeli és esti kiadása együttesen testvérek között is 14 milliós, ami hazai nyelvre fordítva annyit jelent, mintha nálunk egy napilapot több mint 1,1 milliós példányszámban adnának ki. A példányszám versenyben a második az Aszahi Simbun 12 milliós, a harmadik a Majncsi Simbun 5,1 milliós, a negyedik a Szeikjo Simbun ötmilliós példányszámmal. És így tovább.

De vegyünk egy nálunk kisebb és internet-hozzáférésben elmaradottnak szintén nehezen mondható országot. Például Finnországot, a maga 5,5 milliós népességével, ahol a vezető napilapot, a Helsingin Sanomatot háromezer példányban adják el. Szintén „magyarra fordítva” ez majdnem hétszáz ezres példányszámot jelent akkor, amikor nálunk az országos politikai napilapok összlétszáma nem haladja meg a százat.

Vagy nézzünk két, hozzánk hasonló méretű országot!

Belgiumban a franciául beszélő vallások száma 4,5 millió. A két legkomolyabb francia nyelvű belga lap a Le Soir és az ötvenhat oldal terjedelemben megjelenő La Libre Belgique. Az előbbi napi nyolcvanezer, az utóbbi napi negyvenezer példányban fogy el.

Belgium 6,5 milliós, holland anyanyelvű flamand lakossága számára szerkesztett, hitelességben vezető lapját, a De Standaardot kilencvenezer példányban veszik. A legnagyobb példányszámban a szintén hiteles Het Nieuwsbladot vásárolják, háromezer példányban. Hogy elszomorítsuk azokat, akik mindenhol a halódó tendenciát keresik: ugyanezt a lapot tíz évvel ezelőtt száz ezerrel kisebb példányszámban nyomták.

Most pedig ugorjunk át egy hozzánk hasonlóan posztkommunista, szintén a tízmilliós táborba tartozó ország lappiacára. Csehországban a komoly lapok közül a legnagyobb példányszámban ma a Mlada Fronta Dnes fogy. Napi 153 ezret adnak el belőle. A szintén jobboldali Lidové Noviny 2013 decemberében 29 ezer napi átlaggal kelt el. Két év alatt 41 és fél ezerre szökkent a példányszám a lap új főszerkesztője alatt. De a baloldali Právo, a volt pártlap, a Népszabadsághoz hasonló egykori Rudé právo megfelelőtje is még mindig 86 ezer példánnyal büszkélkedhet. És hogy a bulvárhasznalat se maradjon ki: a cseh Blesk napi 245 ezer példányt dob piacra.

Érdekes a tengeren túlra is vetni egy pillantást, hogy megnézzük, ott milyen a helyzet. A harmincötmilliós Kanada legnépszerűbb napilapja a Toronto Star, amely háromszázötvenezer példányban kel el. Ennél valamivel kevesebb fogy a Globe and Mail napilapból. És egy szintén idegesítő adat azoknak, akik szerint manapság egy lap példányszámát emelni, nem beszélve a drasztikus emelésről, annyit jelent, mint a Himalájára felrugdalni egy labdát: Alberta tartomány valamivel több mint egymillió lakosú Calgary nevű városának vezető lapját, a Calgary Heraldot napi százharmincezer példányban veszik meg. Ami 2007 óta hatszázalékos növekedés.

Közhiedelem, hogy a sajtó a demokráciában virágzik, és hogy prosperálásának semmi sem árt annyira rosszat, mint egy tekintélyuralmi rendszer vagy egy illiberális demokrácia. Mint amilyen Szingapúrban található, ahol egy egyetemi tanár fizetése a skandináv országokéban szokásosnak mintegy öt-hatszorosa. A korábbi 3,2 millióról nyilván az ottani elnyomás révén magát vonzóvá tevő városállam 5,4 millióra duzzadt lakossága naponta képes háromszázhatvenezer példányt vásárolni a Straits Time című lapból, noha a helyi szupermodern metrón utazó szingapúri gyerek legalább olyan gyorsan tudja okostelefonja billentyűit nyomogatni, mint prágai vagy québeci társa. Nem is szólva arról, hogy szemben az utóbbi emlegetettekkel szemben, egészen biztosan kiválóan tud angolul, legyen hán kínai, maláj vagy tamil anyanyelvű.

Azt se tévesszük szem elől, hogy amikor akár belföldön, akár külföldön hitelesen akarnak idézni valamit egy ország sajtójából, akkor azt nem a Huffington Post, a Salon és egyéb internetes oldalról teszik, hanem a New York Timesból, a Wall Street Journalból, a Washington Postból és társaiból, ha például az Egyesült Államokról van szó. Amint Nagy-Britannia esetében is a Guardian, a Financial Times, a Times és társai a hiteles forrás, nem pedig az internetes hírportálok, ahol akár percnként is át lehet fazonírozni bármilyen téves híradást.

Ami nálunk a napi tizenhat és húsz oldal közötti terjedelemben megjelenő napilapok esetében történt 1990 óta, az tragédia. Egy olyan napilappiacról beszélünk, ahol az összes országos lap egyetlen állandó külföldi tudósítót sem tud megengedni magának a kellő mennyiségű reklámok és példányszám miatt, és így másodkézből kénytelen átvenni híreket, vagy, jobb esetben, az esetenként a helyszínre küldött munkatársaktól vagy az úgynevezett „stringerektől”, vagyis az adott országban amúgy is ott lakó újságíróktól közöl tudósítást, akiket az elküldött cikkek száma szerint fizetnek. Ezért nincs saját hír elsősorban Pekingből, Washingtonból vagy Moszkvából. Ami miatt kevesebb az érdeklődés, és ennek nyomán a hirdető. Így fest tehát a végzettségnek tekintett ördögi kör, álmagyarzatok nélkül.

A baj óriási, és ha ezt azzal a kényelmes megoldással próbáljuk elhessegetni, hogy ma már „senki nem olvas nyomtatott sajtót”, akkor rövid távon pénz ugyan nyerhet a napilapok készítéséhez szükséges munkatársak elengedésével és a nyomtatási költségek megtakarításával, de ettől nem leszünk trendik, hanem valami egészen mások.

www.magyarhirlap.hu - Lovas István

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
